

strije na predlog socijalista dr. Rennerja sklenil skoraj soglasno, da se proglasi Nemška Avstrija za republiko in da se zveže z republiko Nemčijo. —

Ameriški upravitelj prehrane v Evropi.

Iz Berna javljajo:

Brzojavni korespondenčni urad je prejel od tukajšnjega ameriškega poslanstva naslednjo vest: Upravitelj prehrane v Združenih državah Sev. Amerike, Hoover, bo kot posebni Wilsonov odposlanec prispel v Evropo, da se dogovori z entento, kako preskrbeti narode bivše Avstro Ogrske z živili in z drugimi potrebščinami.

Italijani na slovenski zemlji.

Dne 8. t. m. je dospela v Št. Peter na Krasi iz dveh stotnjih obstoječa italijanska posadka. V Gorico je dospelo 1000 italijanskih vojakov. Pozdravili so jih zastopniki Narodnega sveta Italijani so zasedli tudi Sv. Lucijo ter odredili razoroženje narodne straže in ukazali, da se mora na občinski hiši izvesti italijansko trikoloro. Narodni svet je proti temu protestiral. Italijani so zasedli tudi Lušinj v Istri in Šibenik v Dalmaciji.

Velik plen italijanske armade.

Italijani so vjeli od 24. okt. naprej 10 658 častnikov, 416 116 vojakov in 6818 topov.

Francozi na Reki.

Minulo sobota sta pripluli v reško pristanišče dve francoski torpedovki, ki jih je tamošnji naš narod sijajno vsprejel. Na pomolu je čakalo več kot 25.000 ljudi z več kot 500 zastavami Poveljnik francoskih torpedovk je izjavil, da prihaja od francoskega poveljstva na Krku kot dober glasnik bodočih dogodkov. Preporna vprašanja se dajo rešiti šele pozneje, zato potrpite!

Nemčija sprejela pogoje premirja.

Nemčija je sprejela vse pogoje premirja. Pogodba se je podpisala ponedeljek opoldne in je premirje nastopilo v ponedeljek ob šestih zvečer.

Francozi, Angleži in Američani na strani Jugoslovanov.

Cela Jugoslavija bo nerazdeljena! — Pismo dr. Trešiča s Krfa o razgovorih z entento.

Reka, 11. nov. Francoska misija je prinesla seboj pismi odposlanca N. V. dr. Trešič-Pavičiča, eno za krajevni odbor N. V. na Reki in eno za N. V. v Zagrebu. V pismu poroča Trešič Pavičič, da se mu bode posrečilo rešiti celo mornarico do zadnjega čolnika in da nam bode domovina izšla nepokvarjena iz te težke preizkušnje. Pravi, da je treba v tej smeri pomiriti narod in mu povedati, da bo mirovni kongres siguran in radikalno izpre-

menil londonski dogovor, ker so vse simpatije Amerikancev, Francozov in Angležev na naši strani. Na Krku je bil dr. Trešič Pavičič sprejet brez primerno ljubeznjivo in je izvedel za stvari, ki so vse nam v prid.

Francozi in Angleži pred gradom.

En francoski in en angleški torpedni čoln sta priplula dne 12. nov. skozi Dardanele pred grad in sta se usidrala pred mestom.

Vojaske poveljstvo SHS za Sp. Stajer v Mariboru.

Razglas.

Vojaske poveljstvo za Spodnji Stajer v Mariboru bode oddalo v najrajšem času več sto konj potrebnim kmetovalcem v tej pod sledečimi pogoji:

1. Predpogoj je, da je prevzemnik samostojen in zanesljiv kmetovalec, da svoje posestvo tudi sam obdeluje in da dokaže, da ima za prehrano zaprosenega števila konj dovolj krme. Kot dokaz teh pogojev ima prinesiti potrjeno okrajnega glavarja ali vsaj občinskega urada.

2. Vsak prosilec se mora zavezati, da bode krmil prevzete konje toliko časa, dokler jih v to poklicano vojaško ali druga pravna oblast ne bi zahtevala nazaj; konji ostanejo neoporečena last jugoslovanske države in nima najemnik nikake pravice, tirjati od lastnice kakoršnekolik odškodnine.

3. Prevzemnik je odgovoren za izročene mu konje z vsem svojim imetjem ter za vsako po lastni krivdi konjem povzročeno škodo in se zlasti povdarja, da se konji izdajajo le na posestva, da morajo torej ostati tudi takrat pri posestvu, ako le-to preide na drugega lastnika.

4. Najemniki kobil so obvezani, slednje po predpisih ministrstva za poljedelstvo na lastne stroške pripuščati k žrebecem; ker se bodo breje kobile morale bolj čuvati in bode imel najemnik razmeroma več stroškov, bodo ostala žrebeta last najemnikova, in se bodo take kobile, ki bodo najmanj že 6 mesecev oreje, do odstavljenja, najdalje pa 2 meseca, po možnosti pustile v rejli.

5. Uzde in druge potrebščine mora vsak kmetovalec s seboj prinesiti, ker se te ne morejo oddajati.

6. Vsak prejemnik dobi s konjem vred obveznice, ki jo mora vsak dobro hraniti. V tej obveznici se bode označila tudi sedanja vrednost konja, katero določi oddajajoči vojaški poverjenik v sporazumu s prevzemnikom. Za cenjeno vrednost konja jamči prevzemnik s celim svojim premoženjem, kakor je to v členu 3 določeno.

V svrhu potrebne kontrole bodo dobili tudi občinski predstojniki za vsakega izdanega konja po 1 tako obveznico, tretja obveznica se bo hranila v svrhu evidence pri prej omenjenem vojaškem poveljstvu.

6. Vsak prejemnik je dolžan, prevzeto število konj takoj domačemu občinskemu predstojniku prijaviti, ki bode te prijave na podlagi pod točko 6. mu doposlanih obveznic kontroliral.

8. V slučaju izbruha nevarnih ali sumljivih konjskih bolezni mora to vsak najemnik občinskemu predstojniku takoj javiti. V neprijavljenih slučajih nesreče bode vsak prejemnik za nastalo škodo osebno odgovoren.

9. Konji se bodo oddajali v topniški vojašnici v Mariboru vsak dan od 8. ure zjutraj do 4. ure pop.; pobliže se vpraša pri zapovedništvu topniškega polka št. 128.

V Mariboru, dne 11. listopada 1918.

Maister m. p., g.-m.

Razna politične vesti.

Slovenščina na sodnih. Ravnopravnost slovenskega jezika v vseh uradih nam je po znanem členu XIX. državnega temeljnega zakona zagotovljena že nad 50 let, toda nemški sodniki so naš jezik vedno zapostavljali in zatirali, deloma vsled neznanja, deloma pa iz mržnje do našega naroda. Ker se je izkazalo sodnija kot uspešno sredstvo ponemčevanja, so nam skušali iz Grada vriniti vedno več nemških sodnikov in nemškega uradništva. Slovenci pa so se temu upirali in je tudi v sodne dvorane zavel ljudstvo že nagnalo nemške sodne predstojnike v Ljutomeru in Ormožu, so Nemci sprevideli, da tako ne gre dalje. Pretekli teden je predsednik mariborskega okrajnega sodišča izdal na vsa okrajna sodišča ukaz, da se morajo strogo ravnati po jezikovnih predpisih, s slovenskimi strankami slovenski uradovati ter izdajati sodbe in vse druge rešitve v slovenskem jeziku. Pri tem se sklicuje na nek nek jezikovni predpis iz leta 1882. A povemo mu pa, da se s tem ukazom ne zadovoljimo, ker vemo, da se nemški sodniki tudi danes ne bodo ravnali po predpisih, kakor se niso do sedaj v zadnjih 36 letih, odkar dotični predpisi obstojajo. Naš jezik mora tudi na sodnih gospodovati, kar pa se ne bo zgodilo, dokler nam sodijo nemški sodniki. Zato proč z nemščino in nemškimi sodniki!

Predsednik mariborskega okrajnega sodišča je pretekli teden izdal na okrajna sodišča odlok, da se morajo natanko ravnati po jezikovnih predpisih iz l. 1882. V civilnopravnih zadevah se naj držijo dosedanje prakse, v kazenskih pa se morajo s slovenskimi strankami delati slovenski zapisniki in izdajati sodbe in sklepi v slovenščini. Tak ukaz je v sedanjih razmerah nezadosten, ker se ne moremo zadovoljiti s predpisi, ki bi se morali izvrševati že 36 let, a so se do sedaj od nemških sodnikov dosledno prezirali, n. pr. v Gornji Radgoni, Ptuj, Mariboru, Marenbergu in drugod. Z odlokom se bodemo natančneje bavili v prihodnji številki »Straže«.

Neresnične govorice. Čujemo, da se govori po deželi, da se vrše v Mariboru veliki poboji med Slovenci in Nemci in da se Nemci ubili 50 Slovencev. Te govorice so izmišljene. V Mariboru je mir in nobenemu Slovcu se ni skrivil las. V mestu je gospodar naše vojaštvo.

Našim meščanom v Mariboru. Med meščani v Mariboru se pojavljajo hujškatci, ki hočejo pripeljati prebivalstvo mesta v zmoto, češ da Maribor ne bo pripadal Jugoslaviji. To je nevarno in ne dopustno hujškanje. Mi povdarjamo: Maribor leži popolnoma v slovenskem jugoslovanskem ozemlju in popolnoma izključno je, da bi pripadal državno kam drugam. Moč birokratizma in moč vsenemskih hujškatcev je za vedno strta v tej svetovni vojski. Vi mariborski rojaki pa se zavedajte, da boste imeli največji dobiček, ako boste z nami dobri in pošteti jugoslovanski državljani. V naši državi se bo razvijala trgovina in obrt, kakor nikjer drugod na nekdanjih avstrijskih tleh, v naših krajih bo veliko zaslužka v državnih in drugih javnih službah za našo mladino, v »Deutsch-Oesterreich« pa bodo morali biti hofrati in generali pisarji in portirji, zato vi obrtniki in trgovci, posebno pa še vi delavci, imejte pamet in ne dajte se voditi v zmoto! Mi vam ponujamo pravočasno svojo pošteno roko; sedaj je še čas, a kmalu bo-

V sobi je bil lovski častnik, ki je stal pred stolom in pisal; radovedno in sočutno je pogledal od dela in opazoval plakajočo deklico, a je mirno čakal pojasnila.

Gospa — bila je častnikova soproga — znova prime deklico za roko in pravi:

„Le tolaži se, draga moja; nič hudega se ti ne zgodi. Povej mi, kaj te je tako razburilo; ako mi je mogoče, ti bom pomagala.“

„Oh, gospa!“ vzdihne Katrica in goreče poljubi gospoj roko. „Bog vas blagoslovi za vašo dobroto. Jaz sem ubogo kmetko dekle, doma s Kempenskega. Naš Janez se je izžrebal in postal vojak. Pred štiri dnevi je materi pisal pismo, da je slep za celo življenje. Jaz sem pač dve uri kot mrtva ležala pod hrastom, a njegov materi nisem smela nič povedati, da bi ne umrla od žalosti. Zaradi druge jutro sem odšla zdoma bosa, da pridem v Venloj. Povpraševala sem, se izgubila in tekala okrog, prestala zadostne sramote in nadležnosti, hodila podnevi in ponoči skoro brez jedi in pijače, tako da sem imela krvave noge. Ko sem se mučila tri dni kot izgubljena ovca, sem prišla sem; mladenič iz naše vasi, ki je korporal, me je iz usmiljenja pustil sem noter; videla sem, da prišel je narednik ter me izgnal. Zda Janeza na našega Janeza z ugasilimi očmi, hotela ga tolažiti — bom videla več; brez tolažbe ga moram pustiti, reče. Gospa, to vendar ni mogoče. Pomislite, prosim vas, koliko sem prestala, da sem prišla sem in imejte usmiljenje z nedolžnim jagajetom, ki tam v temi oči žalosti hira!“

„Ali je vaš brat?“ vpraša častnik za stolom. Dekle povesti glavo, da bi zakrila rdečico sramu, ki ji je ob tem vprašanju izpreletela lice.

(Dalje prihodnj.)

LISTEK

Vojaški novinec

Belgijska povest.

Nekaj Henrik Konsjans; preložil za „Slov. Gospod.“ AL. B.

(Dalje.)

„Gospod, pojdem, a odpustite meni in Jakobu tudi! Bog vam gotovo povrne, ker je dobro delo. Saj imate tudi vi srce in vsi ljudje na svetu smo si bratje. Kaj ne, gospod navednik, da pozabite to? Spominjala se vas bom v vseh svojih molitvah.“

Narednikova jeza se je poglela, ko je videl, da tako ponižno posluša njegova povelja. Prijetni glas in proseče modre oči dekletove so mu omečile srce in odgovoril je res mehkejšo:

„Naj bo, a glejte, da pricete proč in ako prestopate ostane skrit, bom iz usmiljenja do vas stvar zamolčal in pozabil.“

„Kako ste dober človek!“ vzklikne Katrica. „Saj sem vedela, da se omečite. Takoj pojdem, same se er besede v slovo!“

Še enkrat objame nesrečnega slepeca, ki se molče poslovi od nje, mu nekaj ljubelega pošepeta na uho ter se plaka obne proti vratom. Tam se ozre nazaj in reško zakriči, hoče zopet nazaj in se bori z narednikom, ki pa jo sedaj siloma zadržuje.

Deklica je bila namreč opazila, da se je bil nesrečen njen prijatelj v kotu zgrudil na tla in z glavo kot mrtve ležal na klopi. Ta pogled jo je tako pretresel, da se je tresla od strahu in bolesti ter se bori besno z narednikom, da bi se oprostila. Ta pa jo je potegnil proč in sobina vrata zaprl za njo.

Utrujena in polživa od obupa, pokorna kot mučenik in skoro brezčutna je šla med narednikom in korporalom po stopnicah dol in stopila na odprto dvorišče. Tu se je kot v omedlevici dala vleči, ker so ji noge odpovedale hojo, ki jo je oddaljevala od Janeza. Rekla pa ni nobene besede; tihe solze, ki so ji lile po licih, so bile edini dokaz njenih bolečin.

Na pragu vrat, ki so držale na dvorišče, stala je bogato oblečena gospa plemenitega obraza. Oddalec je opazovala jokajočo deklico in bi bila očividno rada zvedela, kaj se godi. Čim bliže ji je prihajala Katrica, da pride k izhodu, tem bolj je njen pogled izražal globoko sočutje.

Katrica to opazi, prešine jo žarek upanja. To je zapazil Jakob, ki ji je pošepetal na uho:

„To je gospa bolnišničnega vodje; jako dobrotljiva gospa. Iz Antwerpna je doma.“

Deklica je šla zdaj hitreje, kot bi se ji mudilo, da pride ven. Ko pa je bila blizu gospe, z vzklikom steče proti njej, pače pred njo z iztegnjenimi rokami na kolena in pravi:

„Gospa! — Pomoč — usmiljenje — ubogemu slepecu!“

Gospa je bila videti osupla in v zadregi zaradi tega nastopa. Nekaj časa je opazovala mlado kmetico, ki je upirala vanjo lepe, modre oči, kot v goreči molitvi in se zaupno smehljala med solzami, kakor da se že zahvaljuje za prejeto dobroto. Prijela je Katrico za roke, jo dvignila kvišku in ji rekla prav prijazno:

„Revica! Počite v mano, draga moja! Ka pa vas take žalosti?“

S temi besedami in ne da bi se kaj zmenila za narednika, ki je bil aljudno roko položil ob šepico, polje ubogo deklico v svoje stanovalstvo ter ji ponudi stoli.

mo pometali z najostrejšo metlo. Najskafev ne trpimo!

Državljeni Jugoslavije! Dosegli ste ono svobodo, o kateri ste prej smeli komaj sanjati. Svoboda na Jugoslaviji, katere prej se niti imenovati niste smeli, je vsata. Iz temnice, v kateri ste živeli poprej, ste stopili na svetlo, svobodno sonce. Svobodni državljani ste. Kot taki pa se morate zavdati, da vam bo ta največja vseh dobrot ohranena le tedaj, če bode Vaš državni stroj redno deloval. Časi so sedaj še kritični. Od italijanskega bojišča se vračajo skozi jugoslovansko ozemlje čete bivše avstrijske države v svojo domovino. Ker je med njimi dosti takih elementov, ki bi utegnili s plenjenjem in pustošenjem ogroziti Vaše domovine, treba se je proti temu pravočasno zavarovati. Domovina Vas zato še potrebuje! Kdo ne bi žrtvoval vsega za njo, za katero so tisoči in tisoči darovali svoje mlado življenje? Saj gre samo za nekaj mesecev, mogoče tudi samo tednov. Ni nobenega dvoma, da bo vsak izmed Vas storil ne le to, kar je njegova dolžnost, ampak vse, kar je v njegovih močeh, vse kar mu veva njegovo jugoslovansko srce. Odzovite se torej polnoštevilno o klicu, ki ga je izdal vrhovni poveljnik za Spodnji Štajer, general Maister, ter pohitite vsi na pristojna mesta. S tem obvarujete sebe, svoje družine in svoje domače ognjišče preteče nevarnosti. Še kratak čas in domovina bo prosta vsake nevarnosti, nakar se povrnete veseli in prosti k svojim domovinam.

Se enkrat pozivamo naše ljudi, naj bodo mirni in naj vzdržujejo povsod red. Današnja doba je tako vesna, da se mora na vsak način opustiti vse, kar bi kalilo mir in red. Voditelji ljudstva, izobraženci, naj povsod s tem smislu uplivajo na ljudstvo.

Poučne shode o novih razmerah in novi državi je imel naš član »Nar. sveta« v Ljubljani preteklo nedeljo pri Veliki Nedelji in Sv. Tomažu. Povsod so ljudje z velikim veseljem in navdušenjem pa tudi z resnostjo so sledili izvajanjem in jih odobraval. To nedeljo bosta taka poučna shoda pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. zjutraj po sv. maši in popoldne po večernicah pri Sv. Andražu v Slov. gor. Vabimo vse moše, mladeniče, žene in dekleta.

Kaj nameravajo Italijani? Minulo nedeljo je bival italijanski kralj v Trstu. Sprejem je bil vse-skozi le vojaški. Barzilai je neprestano imel nagovore na borzi. Izjavljal je, da Italija ne more sprejeti vaze toliko Jugoslovancev, zato odstopajo Italijani Dalmacijo državi SHS, medtem ko reklamirajo zase Istro. Na vprašanje iz občinstva: »ali celo?« je odgovoril: »Istro! Italijanski vojaki so razdeljevali na Reki karte, na katerih je označena, da Dalmacija pripada državi SHS, medtem ko je zapadna Istra s Trstom pod Italijo; vzhodni del Istre je na kartah označen kot del Jugoslavije. V Pulju je napravljen velik rdeč krič z opombo, da je Pulj last Italije, da bodo pa vsi fort razstreljeni in arzenal odpravljen.

Protest proti zasedenju jugoslovanskega ozemlja po Italijanih. N. V. je pri italijanskem zunanjem ministru protestiralo proti zasedenju jugoslovanskega ozemlja od strani Italijanov. N. V. povdarja, da je to proti načelom, na podlagi katerih se je združila tudi Italija. O spornih vprašanjih radi mej naj odloči mirovna konferenca. N. V. se je obrnilo tudi na srbskega ministrskega predsednika Pašića s prošnjo, da v stvari posreduje.

Zadnja seja avstrijskega državnega zbora. Dne 12. t. m. se je vršila zadnja seja poslanske zbornice dunajskega državnega zbora. Seja je bila slabo obiskana. Navzočih je bilo le malo poslancev. Večinoma Nemcev. Slovanov bilo prav malo. Od Jugoslovancev Fon in dr. Šusteršič. Predsednik dr. Gross se je spomnil najprej umrlega poslanca dr. Adlerja, potem je pa držal nagrobno avstrijskemu parlamentu. Omenjal je deklaracijo z dne 30. maja 1917; debate, ki so se vršile v zvezi s tem, so bile predigra delitve Avstrije. Dogodki so se prehiteli in Avstrija je razpadla v številne male države, ki si danes stoje deloma sovražno nasproti. Zbornica nima danes nikake naloge več rešiti. — Ker se v smislu ustave ne more sama razpustiti, predlaga predsednik, da se seja zaključi, ne da bi se določil dan prihodnje seje.

Tedenske novice

Slovenjebistriški dekan vlč. g. Franc Bohak je nevarno obolel. Priporoča se v molitev.

Manifestacija v proslavo dr. Korošca pri Št. Juriju ob Ščavnici v nedeljo, dne 17. t. m. Ob pol 9. uri dopoldne solarska sv. maša. Ob 9. uri dop. slovenska služba božja s slavnostnim cerkvenim govorom. Po službi božji se udeleženci zberejo na trgu. Godba zasniva »Hej Slovani!«, domači pevski

zbor pa zapoje »V hribih se dela dan.« Zupan jurjevske občine pozdravi manifestante. Nato odhoda na rojstni dom g. dr. Korošca; tam zapoje pevski zbor »Bratje, v kolo se stopimo«, nakar bo navzoče pozdravil hišni gospodar; godba zaigra »Slovenec sem.« Nato bo slavnostni govor. Po govoru pesem »Lepa naša domovina«, godba pa zasniva »Bodi zdrava domovina.« Nato se mladina pokloni preodličnemu rojaku. Sledijo razni nagovori. Po sklepnih besedah prosta zabava. Gostilne bodo ta dan odprte samo od sklepa slavnosti do 6. zvečer. Ob slabem vremenu slavnost sploh izostane. Rojaki, na plan!

Vodja avstrijskih socialistov umrl. Na Dunaju je dne 11. t. m. umrl vodja nemškoavstr. socialne demokracije dr. Viktor Adler. Bil je nedavno imenovan za zunanjega ministra Nemške Avstrije. Dr. Adler je bil eden najodličnejših vodij nemškoavstrijske socialne demokracije.

Č. g. Krajnc Marko, do sedaj vojni kurat, gre za kaplana v Makole.

Slovenski napisi v Mariboru. V našem mestu nastajajo kar čez noč slovenski napisi. Pleskarji in slikarji imajo sedaj obilo posla, da prebarvajo nemške napise. Naši Nemci hočejo slovensko in ententno armado, ki bo kmalu dospela v Maribor, sijajno sprejeti.

Jugoslovanska budnica. Pod naslovom: »Neka živi Jugoslavija« je izdal mladi hrvaški skladatelj Avgust Gostinčar na dopisnicah prav primerno budnico. Po svoji strukturi, melodiki in ritmiki odgovarja zahtevi budnice. Tekst budnice je tudi prav dober. Naročuje se v upravi zagrebskega lista »Novine« (Zagreb, Kaptol 27), za ceno 50 vin.

Smrtna kosa. Včeraj jutro je nenadno umrla gđe. Ilka Golec, hčerka veleposelnika in lastnika gostilne »pri Zlatem jagnjetu« v Mariboru g. Josipa Goleca. Pokojnica je morala zapustiti ta svet cvetu let. Bila je stara šele 22 let. Blagi gospodični in navdušeni Jugoslovanci naj sveti večna luč! Pogreb v soboto, ob 2. uri popoldne, od hiše žalosti na Pobrežje.

Naš pridni dopisnik Peter Dajčman v Dramljah je umrl. N. p. v. m. l.

Vrli obmijai Slovenec umrl. Umrl je dne 31. oktobra po kratki mučni bolezni, spreviden s sv. zakramenti, v bolnišnici v Ezerercu Franc Brus, posestnik a Svedini. Nakopal si je bolezen v vojaški službi. Pogreb se je vršil dne 2. nov. v Ezerercu. Rajai zapuščila dva mala sinčka, žalujočo ženo in mater. Umirajoč je še pozdravljaj Jugoslavijo. Blag mu spomin!

Plače častnikom in moštvo narodnih čet. Plače, oziroma službeni prejemki za častnike in moštvo narodne vojske so začasno urejeni sledeče: Pristojbine častnikov ostanejo začasno do nove ureditve neizpremenjene in sicer se bodo izplačevali saržni prejemki in vojna doklada. Moštvo in podčesetniki dobijo 4 K, sarže od des. tnika dalje pa 5 K na dan in hrano. Vsak oddelek mora skrbeti za prehrano častnikov in moštva. Relutim za preskrbo znaša za vojaške osebe brez razlike 6 K na dan. Relutim se sme izplačevati samo onim, ki imajo v kraju, kjer služijo, svoje družine ali starše, pri katerih se lahko prehranjujejo. Onim pa, ki nimajo prilike udeležiti se skupno vojaške prehrane ali prehrane pri svojcih, se sme izplačevati dnevno 9 K. Poveljniki oddelkov morajo skrbeti, da se oni, kateri dobivajo relutim, ne udeležujejo vojaške prehrane. Tuje čete, ki se le samo mimogrede nahajajo na slovenskem ozemlju, ne dobijo nobenih denarnih prejemkov. Vsem poveljnikom je naročeno, da varčujejo z zalogami živil ter da po potrebi uredijo prehrano častnikov in moštva.

Sedanja vojaška služba. Prej je bilo vpoklicanje k vojaški službi odrejeno na cesarsko povelje. Zdaj kliče bivše vojake domovina pod puško, tista domovina, katero smo po težkih bojih in trpljenju vendarle dobili. Jugoslavija kliče in ta klic je močnejši, kakor cesarjev, kajti to je naš klic, kateremu se radi pokorimo, ki ne bode slovanskih bratov razdruževal, temveč jih spajal v eno samo celoto. Žene in dekleta naše so podpisovale deklaracije za jugoslovansko stvar, možje in fantje pa bodo podpisali najlepšo deklaracijo s tem, da se bodo podpisali jugoslovanskemu vpoklicanju v vojake.

Vojaške puške. Med ljudstvom po deželi je mnogo vojaških pušk in tudi municije. Kdor ima te stvari doma, ali ve zanje, naj jih prinese seboj k zglašenju. Kadar pride tozadevno povelje, bo vsakdo prisiljen dati vse orožje, kar ga ima doma in bo detični posestnik orožja strogo kaznovan radi tatvine, ker je to orožje last naše sedanje države Jugoslavije, ne pa osebna last.

Zglašenje dne 18. t. m. Slovenski general Maister je odredil mobilizacijo letnikov 1879 do 1900.

Radi prometnih težkoč bi bilo dobro, da se može in fantje, kateri spadajo v rojstne letnike 1879—1900, posebej oni, ki so bolj odlašali od Maribora ali Celja in nimajo na razpolago železnice, dero in na vozoviu pripeljejo v kraj zglašenja. Tudi bi veljalo, da pridejo zupani ali drugi ugledni občinski možje s svojimi občani k pregledovanju, da se takoj lahko odloči, koga je iz družinskih ali gospodarskih in drugih ozirov treba oprostiti vojaške službe. Kdor ima vojaško obleko, naj pride v to obleko k zglašenju. Tudi svojega perila naj vsak prinese po dveje seboj. Plačala se mu bo za to primerna odškodnina.

Vojaški konji. Zdaj gre mnogo trenja skozi naše kraje. Čeje ima že mnogo konj, tako tudi Maribor. Ti konji, ki so izvrstni za vprego, bodo se vsi oddali brezplačno v porabo posestnikom, ki imajo dovolj kreme, da jih prehranijo. V prvi vrsti se bodo pri oddaji konj seveda upoštevali oni posestniki, ki pridejo pravočasno k zglašenju dne 18. t. m.

Vzdrževalnina. Narodna vlada je sklenila glede nadaljnjega izplačevanja vzdrževalnin svojcem vpoklicanih sledeče: Vzdrževalnina se izplača onim rodbinam, katerim na plačilni poli potrđita župan in občinski urad, da so njihovi vzdrževatelji ali v vojnem vjetništvu, ali pa se še niso vrnili iz vojske, ali se pa nahajajo v aktivni vojaški službi narodne vojske, izvzemši službo narodnih straž. Rodbinam članov narodnih straž se torej vzdrževalnina ne izplačuje. Invalidom ter vdovam in sirotam padlih vojakov pa se vzdrževalnina izplačuje kakor doslej. Ouredna stopi v veljavo dne 15. t. m. Poverjenstvo za finance to sporoči brzojavnim putem davčnim uradom.

Nov vlak med Mariborom in Središčem. Od 9. t. m. naprej vozi do preklica otajski lokalni vlak enkrat na dan do Središča. Iz Maribora odhaja ob 7 uri 48 minut zjutraj in pride proti 10 uri v Središče; iz Središča vozi ob 10. uri 24 minut nazaj v Maribor, kamor pride glasom voznega reda ob 12. uri 20 minut popoldne.

Opomina slovenskim kmetom. Slovenski župan nam piše: Vsak kmetovalec, kateri ima dolgove, naj gleda, da iste brž ko mogoče poravnata. Ako nima denarja, naj kaj proda ter plača svoj dolg, ker po vojski se bodo dolgovi težko plačevali.

Kuhanje žganja. Po ukazu g. poverjenika za finance narodne vlade SMŠ v Ljubljani z dne 5. t. m. št. 12. se je sporazumno s finančnim ministrom odredilo: Žganjekaha iz kakoršnihkoli snovi je v bodoče dovoljena na podlagi splošnih predpisov o davku na žganje, tedaj posebno proti pravilni prijavi pri pristojnem oddelku finančne straže in pri davčnem uradu proti plačilu narejnine (žgalne dače) 3.80 K od litra alkohola, kakor se že plačuje od 12. aprila 1917. Licenčna pristojbina 10 K od litra alkohola odpade in pridelano žganje je na razpolago producenta (pridelovalca). Posebne prošnje za dovolitev žganjekaha torej ni potreba. Že vplačane licenčne pristojbine se ne vrnejo. Predpisi za davkaprosto žganjekahu s tem niso prizadeti in imajo do iste tudi vsi posestniki pravico. V izogib kazenskih posledic, se stranke posebno opozarjajo na občne postavne predpise za žganjekahu, na to, da pravočasno prijavijo, strogo pazijo na uradne pečate, ter se točno držijo za žganjekahu priglašenih ur.

Cene za žito in krompir. Narodna vlada v Ljubljani je določila te cene za žito: pšenica, rž, ječmen, oves, koruza, proso, ajda 1 K 1 kg, fižol 2 K, krompir 60 v. Te cene veljajo za zdravo blago, ki se odda prostovoljno. Za s silo odvzeti krompir je cena 50 v.

Promet s sadjem je sedaj v Jugoslaviji prost. Prepovedano pa je izvažati sadje brez dovoljenja preko mej naše države.

Sladkor za sladkanje vina je ves zasežen za hrano, ker sladkorja radi težkoč na železnici primanjkuje.

Kože, svinjske, telečje in goveje, smejo kmetje od zdaj zanaprej brez vsakega dovoljenja dati usnjarem v delo.

Klanje svinj. Za naprej do preklica ni treba več prošiti dovoljenja za klanje svinj.

Oskrba radi premoga. Opozarjam vse kroge in javne zavode, ki rabijo premog, da se obračajo na zaslopnika Narodne vlade iz Ljubljane, stolnika Gombača v Celju.

Mariborska plinarna je dobila zopet dokaj premoga, tako da ni nevarnosti, da bi Maribor brez luči.

Telefonska zveza s Št. Jakobom v Slov. gor. je pretrgana in sicer blizu Železnika v Vukovskem dolu. Poštna uprava, kje si?

Narodni davek. Hrvatica Ana, učiteljica v Prani, pošta Zalec, zlato lino šterlino; Jakob Sajovic, kaplan, 100 K. Presrečna hvala! Pesnemažtel